

Formanden (Krabbe): Hvis Thinget indvilliger, skal jeg gjerne give det ærede Medlem Ordet. (Ophold). Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har Ordet.

Berg: Maa jeg da sige det ærede Medlem, at Feilen ligger aldeles ikke i Loven. Loven har slet ikke med denne Feil at gjøre. Derfor der er en Feil, ligger den i, at den første Dyrighed ikke har benyttet Loven; den gav ham Borgerklub, og saa maatte Manden have Ret til at vente, at Dyrigheden havde undersøgt, om Lovens Betingelser vare tilstede, og Manden tilstede Familie og satte sig fast i Næringen i Tillid hertil. Deri ligger Feilen, og det glæder mig, at jeg har faaet det ærede Medlem til at tilstaa — og jeg maa sige, at jeg har heller ikke tvivlet om, at han vilde tilstaa det — at det var haardt lige overfor den enkelte Mand. Det glæder mig, at det ærede Medlem har udtalt det. Men jeg kan ikke gaa ind paa den Betragtningssaaende noget eneste Sted, at, naar der begaas en formel Feil af Dyrigheden, saa skal ikke Dyrigheden, men den vedkommende Borger efter flere Aars Forløb bære Feilens Følger. I Almindelighed regne de Herrer saaledes, naar der ellers er Tale om Regjeringsautoriteternes Forpligtelse, at de sige, at, hvad de have afgjort, skal den Enkelte have Fordel af, selv om det kommer Statskassen eller Andre til Skade. Det høre vi lidt, de entrere paa en Maade med Statsøvrigheden, og det skulle vi finde os i og acceptere. Jeg skal iøvrigt ikke opholde mig ved denne Sag længere, den ligger paa Kanten af den Sag, vi forhandle, det er kun, fordi jeg mulig vil stille Ændringsforslag, hvis ikke — hvad jeg haaber — denne Sag bliver afgjort paa en tilfredsstillende Maade for den Paagældende. At det skalde være ubilligt at hjælpe paa Feilen ved Indfødsrets Meddelelse til en Mand, der har levet her i Landet i 9 Aar og som Borger i flere Aar, tror jeg ikke, man vil finde, naar man nærmere ser paa Sagen.

Rosod: Jeg skal ikke blande mig i dette interessante Ordskifte mellem det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (S. N. Hansen). Jeg finder kun Anledning til at sige et Par Ord og skal ikke forlænge Forhandlingen meget. Jeg haaber, at man vil erkjende, at det er en Feil, som jeg ikke gjør mig stærkt skyldig i. — Som ærede Medlemmer vilde se, omhandler nærværende Lovforslag om Indfødsrets Meddelelse 39 Personer, og af dem ere 19 Lybskere, hvoraf de 14 endogfaa ere fra Kongeriget Preussen. Det lader til, at til Trods for den Antipathi og Uvillie, som vore sydlige Naboer nære mod os, Danmark dog yder en vis Tilvæknings-

kraft paa dem, og det lader til, naar de opholde sig saa længe her, at de kunne komme og forlange Indfødsret, at de have befundet sig ret vel her. Da dette ingenlunde er et enesteaaende Tilfælde i Aar, men Lybskerne som oftest paa alle vore Indfødsretslove udgjøre det aldeles overveiende, for ikke at sige knusende Flertal, giver det mig Anledning til at fremhæve og udtale Haabet om, naar disse naantkundige Underhandlinger om Fyldestgjørelsen af Pragerfredens § 5 atter skulle fortsættes, hvilket jeg vil haabe ikke maa vare altsor længe, at da den Vanskelighed og den Anstødsfæsten falder bort, som tidligere har været reist af den tyske Regjering, at vi Danske eller den danske Regjering, den danske Stat skulde give Garantier for de Lybskere, der opholde sig i de Landsdele, der ved fri Afstemning kunde tilkomme os, falder bort. Jeg synes, at der bør gjøres opmærksom herpaa. Jeg har i tidligere Aar tænkt paa at sige det Samme og har nu ikke kunnet tie længer. Saa længe jeg kan tie i denne Sal, gjør jeg det, det forskiller jeg Dem om, og jeg har mine gode Grunde til at gjøre det; men jeg har fundet det rigtig at fremhæve dette, thi det kunde dog være, at det kunde bringe En eller Anden, om ikke direkte høieste Vedkommende, til den Overveielse, at der var noget Sandt i, at Lybskerne ikke blive behandlede saaledes under det danske Scepter, at der er Anledning til, dersom under Dpgjørelsen med Lybskland nogle Lybskere kom til at blive vore Medundersaatter, da at kræve særlig Garanti for disse Medundersaatters velvillige Behandling i den danske Stat. Kunde det blive taget under Overveielse af forskjellige Lybskere, især af dem, om hvem man kan tro, at de ville faae nogen Indflydelse paa Spørgsmaalets Afgjørelse, tror jeg, at vi maaste vilde faae en væsentlig Svingning for den længe ventede Afgjørelse og Dpfylbelse af Pragerfreden fjernet. — Dette har jeg ikke kunnet unblade at fremføre, uagtet jeg ikke tør smigre mig med, at jeg skal vinde stort Bifald. Men man taler jo ikke, og jeg allerminst, for Bifaldets Skyld. Jeg tror dog, at det er et Ord, der ikke saa ganske er sagt i Utide.

D. Christensen: Jeg vil ikke unblade her at fremkomme med et Ønske til den høitærede Indenrigsminister angaaende det Spørgsmaal, som nu er fremdraget af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), om det ikke kunde være muligt enten paa den ene eller paa den anden Maade at komme den her omtalte Mand til Hjælp. Jeg tror i det Hele taget, at det er ikke alene det Spørgsmaal, der her ligger for, som vi maa se hen til, men det forekommer mig, at det maa staa klart for Lovgivningsmagten i dens Helhed og ligeledes for Administrationen, at den rette Veie at gaa ved saadanne Spørgsmaal er den, at vi fastholde det, som har været fast-